

המביא אשם פרק שישי כריתות כה.

[illegible]

⁶ א"ר ינאי גבול שמעתי בה ושכחתי ונסבין
מבוייא למימר "ירידתה לנחל איתן אוסרתה
אמר רב המנונא מנא אמינא לה ⁷ דרתנ
השוחט פרת חטאת ושור הנסקל ועגלה ערופה
ר"ש פוטרי וחכמים ימחיביין בשלמא לדידי
דאמינא מחיים בהא פלוגי ר"ש ורבנן דר"ש
סבר שחיטה שאינה ראויה ל"ש שמה שחיטה
ורבנן אמרי שחיטה שאינה ראויה שמה
שחיטה אלא אי אמרת לאחר עריפה אמאי

פמר ר"ש ^ט שחיטה ראויה היא וכי תימא סבר
 ר"ש עגלה בשחיטה כשרה ^ז והתנן כשר
 בפרה פסול בעגלה ^ח ערופה פסול בפרה כשר
 בעגלה ערופה פרה בשחיטה כשרה בעריפה
 פסולה עגלה בעריפה כשרה בשחיטה פסולה
 אישתיק לבתר דנפק אמר מאי מעמאל לא
 אמינא ליה דר"ש סבר עגלה בשחיטה כשירה
 ורב המנונא אמר לך לא נשתמיט תנא
 דנשמעינן עגלה בשחיטה כשרה דתימא ר"ש
 היא אמר רבא מנא אמינא לה מרתנן ^י עגלה
 ערופה אינה כן ^{יא} יעד שלא נערפה תצא
 ותרעה בעדר ואי אכרת מחיים אמאי תצא
 ותרעה בעדר לא איחסרא לה מחיים תני עד
 שלא נראית לעריפה אימא סיפא משנערפה
 תקבר במקומה תני משנראית לעריפה אם
 כן אימא סיפא שעל הספק באה מתחלה
 כיפרה ספיקה והלכה לה ואי מחיים עדיין
 לא כיפרה ^{יב} ספיקתה תנאי היא ^{יג} דרתיא
 נאמר מכשיר ומכפר בפנים ונאמר מכשיר
 ומכפר בחוץ מה מכשיר ומכפר האמור בפנים
 עשה בו מכשיר כמכפר אף מכשיר ^{יד} [ומכפר]
 האמור בחוץ כמכשיר מכשיר ^{טו} [ומכפר]
 מתני' ^{טז} ר"א אומר מתנדב אדם אשם תלוי
 בכל יום ובכל ^{יז} עת שירצה הוא היה נקרא
 אשם חסידים אמרו עליו על כבא בן בוטא
 שהיה מתנדב אשם תלוי בכל יום חוץ מאחר
 יום כיפורים יום אחד אמר ^{יח} "המעון הזה אילו
 היו מניחין לוי הייתי מביא אשם ואמרים לו
 המתין עד שתכנס ^{יט} [לביית] חסאף ויחכ"ל ^כ אין
 מביא אשם תלוי אלא על ^{כא} שדודנו כרת ושגגתו
 חטאת ^{כב} חייבי חטאות ואשמות ודאין שעבר

עליהן יום הכיפורים חייבין להביא לאחר יום הכיפורים ^ז וחייבי אשמות תלוין עבירה ביוה"כ אפילו עם חשיכה פטור שכל היום מכפר האשה שיש עליה חטא חייבת להביא לאחר יום הכיפורים מפני ^ה שהיא ^ט מכשרת לאכול בנכחים ^י וחס משנמלקה נודע ^כ ^י תקבר: גמ' מ"ט דר' אליעזר אי ס"ד חובה היא ^י מתיידע ל נגדבה היא ורבנן עולה ושלמים הוא דאתו בנדר ונדבה אבל חטאת ואשם חוב דמייית מקמי דמתיידע ליה להגן עליו דהתורה חסה על גופן של ישראל א"ל רב אשם תלוי כעולה ושלמים ^י מה עולה ושלמים דאתו בחובה ^י ואתו בנדבה אש בנדבה א"ל עולה ושלמים עיקר בנדבה כתיבי אשם תלוי עיקר בחובה כתיבי

מסורת הש"ס

(א) חולין פב. קדושין נו. זבחים ע.
(ב) חולין פא. א. חולין כג.
(ד) [לעיל כג. חולין פב.] סוטה מז.
ע"פ א. קדושין נו. חולין קמ. [ו]ס
איתא דתנא דבי רבי ישמעאל נאמר
מכשיר וכו' (ו) חולין מא. זבחים
עו. לעיל יח. (ז) [ע"ל לעיל תז.
ת] וינאם פה: (ח) [ע"ל לעיל ח. ז"ל
כאש,

הגהות הב"ח

(ב) ג'ו' לזכר ק'ן אר' ע'ל:
 (ג) ש'ם וזכר וכל ש'ם
 צ'לש'ה ודורו ה'ז' (ד) ש'ם מ'
 ח'זק ל'ך וק'ק' (ו) ש'ם
 מ'מ' מ'שכ'ו'ר'ת וז'ח'ת
 ש'ם מ'מ'ק' (ז) ש'ם מ'מ'ק'ת
 ע'ד' ל'ך ה'ר' ד' מ'ק'ב'
 (ח) ר'ש' (ט) ל'ך ו' מ'מ'ת
 ל'ל'ל' מ'ש'ר' ל'ש'מ'ת' מ'ק'ס'
 (י) ל'ך מ'כ'ר' ש'ר' מ'ש'מ'ת'
 (י"א) ל'ך ש'מ'מ'ת ל'ס'פ' מ'כ'ר'
 (י"ב) מ'מ'ת (י"ג) ר'ש'
 (י"ד) מ'מ'ת ו' מ'ח'ל'י' ע'ר'פ'ה
 ל'ב'ח'ת ע'ר'פ'ת' (י"ה) ל'ך מ'מ'ל'
 (י"ו) וק'ש'ה ו' ש'ר'ש'ו'
 (י"ז) ב'א'ד' ו'ל'ק' ע'ר'ש'ו'
 (י"ח) מ'מ'ש'ר' (י"ט) ע'ד' ל'ך
 ה'כ'ר' ק'ד'ו'ש'ו'ר' ס'ס'
 (כ) ב'א'ד' ל'י' מ'ז'ח' אש'ר' ל'א'
 מ'ל'ל'ת ל'ר'ש' (כ"א) ב'א'ד' ו'ח'ת'
 ו'מ'ז'ח'ת (כ"ב) מ'מ'ל'ת ו'
 מ'מ'ז'ח'ת (כ"ג) מ'מ'ל'ת ו'
 מ'מ'ש'מ'ת מ'י'ד'ו'ר' ו'כ'י' ו'ל'
 מ'י'ד'ו'ר' כ'ל'ל'

רבינו גרשום

בְּהַנֵּה עֵרֶפֶס אִימְתִי
בְּהַנֵּה בְּרִיתָהּ בְּכִי הַמְּנוּנָה וְכִי
מִיָּחִים מִשְׁעֵת יוֹדִיעֶתָ לְחַלּוֹ
אִתִּי; הַשְׁמֹת שִׁנְיָת חֶסֶד וְכִי
שִׁמְעָן מִסֵּר מִשּׁוֹם אִתִּי
וְדַר שִׁמְעוֹן כִּי כִּסְיָהּ
שֶׁאֵינָה רְאוּיָה לְכִלְיָהּ לֵב שֶׁמָּה
וְשִׁמְעוֹן וְרֹאשׁוֹ רִבְכָּן בֶּן שֶׁמַּה
שִׁחִיתָ וְחֹרֵב כִּימָה תֹּארוֹת אֵי
כִּנּוּ; אֲלֵא אִי אִמְרַתָּ לְאֹהֶר עֵרֶפֶס,
אִמָּא בְּרִיתָהּ לֹא יִקְרָא; אֲמָא
יִסֵּר יִר שִׁמְעוֹן, יִכְּסִי שִׁמְעוֹן
עֵרֶפֶס וְאִי שִׁחִיתָ אִימְתִי וְכִי
דִּבְּרַתִּי אֲחֵרָה אֲסֻרָה בְּרִיתָהּ; וְכִי
יִסָּא כִּסְיָהּ יִר שִׁמְעוֹן עֵרֶפֶס
וְכִי כִסְיָהּ שְׁפֹרָה, דְּשִׁחִיתָ עֵרֶפֶס
בְּמִקְסֵם בְּרִיתָהּ אִי שִׁחִיתָ
אֲסֻרָה בְּרִיתָהּ מִנּוּ עֵרֶפֶס;
וְהַתֵּן לְכִסְיָהּ כְּפֹדֶת יִר, אִשְׁרִיָּהּ,
רִבְכָּה; לֵבִי כְּפֹדֶת יִר; וְהַמְּנוּנָה
אִמָּא רַבָּה מִיָּסָא לְאִמְרֵי יוֹדִיעֶתָ
שִׁמְעוֹן. כִּסְיָהּ שִׁחִיתָ וְאִי אֲסֻרָה
הִיא; עֵרֶפֶס וְכִי אִי שִׁחִיתָ
רְאוּיָה; וְרִבְכָּן מְנוּנָה אִי כִּסְיָהּ
שִׁמְעוֹן יִכְּסִי, אִלָּא לֹא יִסָּא
מִיָּחִים אֲסֻרָה וְכִימָה וְכִימָה
לְכִלְיָהּ; וְכִימָה רַבָּא מְנוּנָה אֲמָא
לֵב, אֲסֻרָה עֵרֶפֶס אִימְתִי בְּרִיתָהּ;
מִרְתָּן עֵרֶפֶס וְכִי אִלָּא אֵי עַד
לֵב וְרִבְכָּה מְנוּנָה אֲסֻרָה הַיּוֹרֵת
אִימְתִי

ותורה בעדו ואמרת מחיים
והשקעת ירושתה אמר תצא
כך. ותי אעז על שני נאמתי
לעירפה כלומר אם קודם ירושתה
לנחל איתן שנאמר לעירפה
נמצא צהוריה וזאת ותורה בעדו.
הא מאזר שירדה שנאמר
לעירפה אפי' מחיים אסורה; וזה
ס"ד מחיים אסורה היכי אמר
כיפה וספיקה ואדוני' נשנמצא
ההורג אפי' כל כיפה דאיתלי
נעפה אמאי תקבר. אמר כל ר' דרבי
המנצח תנא ואי ואנא דרבי
התנא דבי ר' ישמעאל; נאמר
מכשיר ומכפר בפנים. וזהו אשם
מזוער ומכשירו לילכל בקדוש

[illegible]

אמאי פטר ר"ש שחיטה ראיה היא. הקשה הריר משה יאשינ
 לשטט אמאי ואח"כ ערפה (ט) דעריפתה וז' היא שחיטתה
 כדאימא יג פרק שני שעירי (יומא דף טז.) דחיימו לזקן וז' היא
 שחיטתו ויש לומר דמכל מקום לא היה לו לתנא יג לקרות ושחטה

ובה ושכחתי ונסכין
 לנחל איתן אוסרתה
 אמינא לה ^בדתנן
 הנסקל ועגלה ערופה
 חייבין בשלמא לדירי
 יוגי ר"ש ורבנן דר"ש
 ויה לא שמה שחיטה
 שאינה ראויה שמה
 שמה ידועה אמר

דהתם אין צריימא ושחטה רק צע
 לאסמחי ציה מוסר זמן במשחל:
הא איתרסא לה מחיים. ואל"ס ומה
 נצק והרי אשכח דלי לומר עד
 שלא נשחט ולא ידעה וס לומר דס
 לנו לדמויי עגלה ערופה לאשם חלוי
 שנזהר לכפר הספק שעל ספק בזה
 מתחלה כיפר ואם כן דמיתק ממיים גס
 אחר שזודע בליסור הראשון עומדת:
תנאי אינו נאמר מבשר ומכפר
 בפנים ומכפר מבשר ומכפר

בחוץ ב' אף מבשר ומכפר בחץ
עשה מבשר. פירוש צפורי מזרוע
כמכפר עגלה ערופה ^(א) קשה ומונח
דמימסרם מחיים אומר דליף מנגלה
ערופה וצפורי מזרוע נאסרים
לאחר שחיתה וכן קשית פרק האיש
מקדש (קדושין דף ג. וסג) דמיימי מינה
לצפורי מזרוע מימסרי מחיים וצקונגה
פירש כן אלאם ציבול ליה עגלה
ערופה אסירא מחיים דכי היכי דגמר
מכשר ממכר כל שכן דגמר ממכר
ממכר עגלה משעריה ממחלה ושערי
המחלה ודאי אקור מחיים כשאר
קדשים ודומק דיו ור"י מפרש דמכשר
בחון היינו משולחת ובמקלת ספרים
הוא כחיו והר"פ אף בחון עשה מבשר וס'
משולחת לאקור בהגלה כמו עגלה
ערופה והדר יליף ^(ב) עגלה ממכשר
כי היכי דאקורה מחיים הכי נמי עגלה
והכי נמי שחווה אקורה מחיים ויחא
השחל עק דקדושין ועוד י"ל ^(ג) (בבא)
הסע על כרחך ק"ל צינן אף דמכשר
כמכפר לא אהא אלא ללמד על
צפורי מזרוע דאסירי מחיים דאי
לאחר שחיתה ל"ל ^(ד) מלח תאכלו
לרבות להשחטה שמעין אקור הנאה
וה"ל ולא תאכלו היכי משמעון אקור
הנאה והלא הוא כתוב גבי עופות
טומאין ומומרתין בהנאה וי"ל ^(ה) דגלי לן
קרא לשחווה מימסרם סבירא הוה
שגס משולחת משחטר ע"ה דאקור
ספכרא הוה ששתיין שוות עד גמר
מזונו ואקור שבמשולחת היינו אקור
הנאה הילכך שחווה נמי מיאסר בהנאה
וכן ^(ו) צ"ל בציגולא דהסח: אסס

וְחִיבֵי אֲשָׁמוֹת תְּלוּיִן פְּטוּרִין מִי שְׂבֹא וְיֵי בִירוֹ סֶפֶק
הָאִשָּׁה שִׁישׁ עָלֶיהָ חֲמַת הָעוֹף סֶפֶק וְעֵבֶר עָלֶיהָ יוֹהֵ"כ
וְרֹת לֹאכּוֹל בּוֹבָחִים וְחֲמַת הָעוֹף הִבָּאָה עַל הַסֶּפֶק אִם
חֹבֶה הִיא וְיֵי מִתִּידֵעַ לִיהָ אִמָּא מִיֵּיתִי חֲמַת אֵלָּא ש"מ
וְכָל חֲמַת וְאִשָּׁם חֹבֶה נִינְהוּ וְאִשָּׁם תְּלוּיִן הִינְּהוּ מִעֲמָא
נֶזֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל א"ל רַב אַחָא בְרִיה דְּרַבָּא לְרַב אִשִּׁי דִּילְמָא
בְּהָּ וְאִתּוּ בְּנִדְבָה אִשָּׁם תְּלוּיִן נָמִי דַּתִּי בַּחוּבָה אִתִּי נָמִי
וְיֵי עֵיקֶר בַּחוּבָה כְּתִיב יֵי תְנִי רַבִּי יֵי חִיָּא קְמִיה דְּרַבָּא
אִשָּׁם

כשר: (א) ומכשר האמור: (ב) שחנת לבית הספק: (ג) לבר שדודו כרת: (ד) הכפירוס חייבי אשמות: (ה) כח, (ו) תאמר, (ז) חוקן (ח) הספק. רוח' רוח' (י) ומביא (יג) ע"פ: (יד) נל היו זו הקבה: (טו) ואי הכי
 חוקן למעלה לחוקן ל"פ ר' יאמר: (טז) חבזות ואז נל מברכה כי נל חבזות: (יז) חבזות: (יח) חבזות
 יבשת יאמר: (יט) חבזות ומשכער נעלי חוקן למעלה לחוקן ל"פ ר' יאמר: (כ) חבזות: (כא) חבזות
 חבזות יאמר: (כב) חבזות אלס: (כג) ממכר כי ילויק מברכה: (כד) חטא שני חבזת וא
 כדראתם: (כה) שני: (כו) חבזות ילרורו יבשת הרדת: (כז) חרדן: (כח) יקריק היחבזות חוקן חוקן
 ממכריו: (כט) חטא נא ועיתו בותס: (ל) ועוד ישי חרן חבזת הרדת ללל

אמרו הכי אשם תלוי כעולה ושלמים עולה ושלמים לאו אתו כו'; א"ל אמרי לך רבנן עולה ושלמים. א
ה קרבנו מן הבקר ואם זבח שלמים קרבנו אשם תלוי עיקר שלו בחובה כתיב ולא בנדבה:

עין משפט
נר מצוה

יד א מיי' פ"י מהל' רוח' הלה
 ו:
 זו ב מיי' פ"יב מהל' שחיטה
 הלה ו:
 זו ג מיי' פ"י מהלכות רוח' הלה ח:
 זו ד מיי' פ"ח מהל' שגגות
 הלה א:
 זה ה מיי' פ"ג מהל' שגגות
 הלה ט:
 זה ו מיי' פ"ו מהל' פסוק"מ הל' יב:

מִזְמַר רַע"י

[illegible]

יפה מקובץ

אָן רײַשׂ. ע' תוס' מנחות (דף קא'
(ע"פ) ט' בעגלה כשר בעגלה
פסול בפרה על תיבת ערופה
גרשם ק' למעלה להורות כי
לפ"ד ראויו מחוקקו במשנה
בחילוקי ליתא תיבה זו: ט' כיפה
פסיקה תנאי היא דתנא ערב
ישישנאל נאמר יעל בעבור ערב
בא לידו ספק: טן משרשתה לאכול
ידיע: יא על תיבה מהו גרשם על
אזא ואת א' נמקח: יב (סו' ר') תניא
כשר בפרה ואתה י' נמחק: יג כן
נמחק: ידן משה מפטיטיוא לישר:
טס ורבינו משה ארז' י' נמחק:
טז ורבינו כיון דגלי:

ג' דאתו נמי בחובה שלמים כגון